

The first part of the paper discusses the importance of the research and the need for a new approach. It then presents a detailed description of the methodology used in the study. The results of the study are then presented, followed by a discussion of the implications of the findings. The paper concludes with a summary of the main points and a list of references.

The research was conducted in a laboratory setting. The participants were all male, aged between 20 and 30 years. They were all students at the University of [Name]. The study was approved by the ethics committee of the university. The participants were given a written informed consent form before they began the study.

The study was designed to investigate the effects of [Name] on [Name]. The participants were divided into two groups: a control group and an experimental group. The control group received a placebo, while the experimental group received [Name]. The participants were then subjected to a series of tests to measure [Name].

The results of the study showed that [Name] had a significant effect on [Name]. The experimental group showed a significantly higher level of [Name] than the control group. This suggests that [Name] may be a potential treatment for [Name].

The implications of the findings are that [Name] may be a potential treatment for [Name]. This could have important implications for the treatment of [Name]. Further research is needed to confirm these findings and to determine the optimal dose of [Name].

John Steinbeck • Kaygılarımızın Kışı

The Winter of Our Discontent

© 1961 John Steinbeck; (renewed) 1989 Elaine Steinbeck,
Thom Steinbeck, John Steinbeck IV

Bu kitabın yayın hakları Anatolia Telif Hakları Ajansı aracılığıyla
McIntosh & Otis, Inc.'den alınmıştır.

İletişim Yayınları 3642 • Dünya Edebiyatı 345

ISBN-13: 978-975-05-3929-9

© 2025 İletişim Yayıncılık A.Ş. / 1. BASIM

1. Baskı 2025, İstanbul

DİZİ YAYIN YÖNETMENİ Murat Belge

YAYINA HAZIRLAYAN Güneş Akkor

KAPAK Suat Aysu

KAPAK RESMİ John French Sloan,

"Cumartesi Gecesi Bleecker Sokağı", 1918

UYGULAMA Hüsnü Abbas

DÜZELTİ Berfin İnan

BASKI Ayhan Matbaası · SERTİFİKA NO. 44870

Mahmutbey Mahallesi, 2622. Sokak, No: 6/41

Bağcılar 34218 İstanbul · Tel: 212.445 32 38

CİLT Güven Mücellit · SERTİFİKA NO. 45003

Mahmutbey Mahallesi, 2622. Sokak, No: 6

Bağcılar 34218 İstanbul, Tel: 212.445 00 04

İletişim Yayınları · SERTİFİKA NO. 40387

Cumhuriyet Caddesi, No. 36, Daire 3, Seyhan Apartmanı,

Harbiye Mahallesi, Elmadağ, Şişli 34367 İstanbul

Tel: 212.516 22 60-61-62 • Faks: 212.516 12 58

e-mail: iletisim@iletisim.com.tr • web: www.iletisim.com.tr

John Steinbeck

Kaygılarımızın Kışı

The Winter of Our Discontent

ÇEVİREN

Berrak Göçer

JOHN STEINBECK 27 Şubat 1902'de Salinas, Kaliforniya'da doğdu. Çocukluğunda, yaz tatillerinde Salinas civarındaki çiftliklerde çalıştı. Salinas Lisesi'nden mezun olduktan sonra 1920 ve 1926 yılları arasında Stanford Üniversitesi'nde İngiliz Edebiyatı bölümünde okudu fakat mezun olmadan okuldan ayrıldı. Uzun süre işçilik yaptı, turist rehberi olarak çalıştı. İlk kitabı *Altın Kupa* 1929'da yayımlandı. 1930'da Carol Henning'le evlendi. İlk kitabını *Cennet Çayırı* (1932), *Al Midilli* (1933) ve *Bilinmeyen Bir Tanrıya* (1933) takip etti. Satış başarısı yakalayan ve kendisine ün kazandıran kitabı ise *Yukarı Mahalle* (1935) oldu. Bu yıllarda, Büyük Buhran ve çiftçileri zor durumda bırakan toz fırtınaları Steinbeck'in kitaplarında önemli bir yer tutmaya başladı. *Bitmeyen Kavg*a (1936), *Fareler ve İnsanlar* (1937) ve *Gazap Üzümleri* (1939) eleştirmenler, okuyucular tarafından büyük bir ilgiyle karşılandı. *Gazap Üzümleri* 1940 Pulitzer Ödülü'ne ve Ulusal Kitap Ödülü'ne layık görüldü. Romanlarının yanı sıra *Krizantemler* (1937) ve *Uzun Vadi* (1938) adlı öyküleri yayımlandı. Bu dönemde biyolog Ed Ricketts'le kurduğu dostluk, Steinbeck'e kitap yazmak için maddi ve manevi desteği sağladı. 1941'de biyolog arkadaşına yardım etmek için Meksika'ya gitti ve bu seyahat, kitapları için önemli bir kaynak oldu. 1930'lu yılların ikinci yarısında yakaladığı başarıyı, 1942'de yayımlanan *Ay Batarken*'le sürdürdü. Aynı yıl, Carol'la olan evliliği sona erdi ve Gwyndolyn Conger'la evlendi. İkinci Dünya Savaşı yıllarında savaş muhabirliği yaptı. Savaş sonrasında arka arkaya *Sardalye Sokağı* (1945), *Asiler Otobüsü* (1947), *İnci* (1947) adlı kitaplarını çıkardı. 1944 ve 1946'da iki oğlu oldu: Thomas Myles ve John. 1948'de Gwyndolyn'le boşandılar ve 1950'de Elaine Scott'la evlendi. *Çılgın Dünyadan Uzak* (1951), *Cennetin Doğusu* (1952), *Tatlı Perşembe* (1954), *Ben Bir Devrimciyim* (1954), *Pippin IV'ün Kısa Süren Saltanatı* (1957), *Bir Savaş Vardı* (1958), *Kaygılarımızın Kışı* (1961) yayımlandı. 1962'de Nobel Edebiyat Ödülü'nü kazandı. Komite, yazarın "duygudaşlık yoluyla yarattığı mizah ve keskin bir toplumsal anlayışla bir araya getirdiği gerçekçi ve yaratıcı üslubu" nedeniyle bu ödülü verdiğini açıkladı. Ardından *Köpeğim Charley ile Amerika Yollarında* (1962) ve *Amerika ve Amerikalılar* (1966) yayımlandı. 1966'da, dedesinin de yaşadığı ve hayatını kaybettiği topraklara, İsrail'e seyahat etti. 1968'deki grip pandemisinde, New York'ta, 20 Aralık'ta kalp yetmezliğinden hayatını kaybetti.

*Ablam Beth'e,
feneri hâlâ yanyor.*

*Burada anlatılan kurgusal insanlar ve mekânların
kimler ve nereler olduğunu tespit etmeye çalışan
okurlar kendi çevrelerini inceleseler, kendi yüreklerinin
derinlerine inseler daha iyi ederler çünkü bu kitap
günümüz Amerikası'nın büyük bir kesimini anlatıyor.*

Birinci Kısım

Birinci Bölüm

Mary Hawley, o güzel nisan sabahının ısıltısıyla uyandığında kocasına döndü ve onun yanaklarını serçeparmaklarıyla çekiştirerek kurbağa taklidi yaptığını gördü.

“Çok şapşalsın,” dedi. “Ethan, komikliği üstünde.”

“Pişt, bakar mısınız Bayan Farecik, acaba benimle evlenir misiniz?”

“Şapşal tarafından mı kalktın?”

“Yıl güne dayandı. Gün sehere dayandı.”

“Evet, şapşal tarafından kalkmışsın. Bugünün Kutsal Cuma olduğunu unuttun mu?”

Ethan sesini boğuklaştırarak konuştu:

“Pis Romalılar Golgotha’ya çıkmak için toplanıyor.”

“Dinî değerlerle alay etme. Marullo dükkânı on birde kapatmana izin verecek mi?”

“Biricik kabakçiğim, Marullo hem Katolik hem de makarnacı.¹ Muhtemelen dükkâna gelmeyecektir bile. Yarımda kapatırım, idam bitene kadar.”

“Hacılar gibi konuşuyorsun. Hiç hoş değil.”

“Yanlıyorsun uğurböceğim. Anne tarafıma çekmişim bu konuda. Korsanlar gibi konuşuyorum. Hem, yaşanan gerçekten de bir *idamdı*.”

1 İtalyanlar için kullanılan aşığılayıcı söz – ç.n.

“Korsan değillerdi. Onların balina avcısı olduğunu ve Kıta Meclisi’nden² bilmem ne mektupları aldıklarını kendi ağzıyla söyledin.”

“Ateş açtıkları gemilerdeki insanlar korsan olduklarını sanmıştı. O Romalı askerler de yaşananın bir idam olduğunu sanmıştı.”

“Seni kızdırdım. Şapşal halini daha çok seviyorum.”

“Ben hep şapşalıyım. Bunu herkes bilir.”

“Sürekli kafamı karıştırıyorsun. Gururlanmaya yerden göğe kadar hakkın var – hem hacı rahipler hem de balina avcısı kaptanlar aynı ailede.”

“Peki ya onların var mı?”

“Anlamadım?”

“Atalarım, eskiden onlara ait olan bir kasabadaki kahrolası bir makarnacının dükkânında çalışan kahrolası bir şarküteri tezgâhtarını yetiştirdiklerini görselerdi gurur duyarlar mıydı?”

“Tezgâhtar değilsin. Daha ziyade müdür gibisin, hesapları tutuyor, parayı bankaya yatırıyor, ürünleri sipariş ediyorsun.”

“Ne demezsin! Ayrıca ortalığı süpürüyor, çöpü çıkarıyor ve Marullo’ya secde de ediyorum; kahrolası bir kedi olsaydım Marullo’nun farelerini yakalamakla da uğraşırdım.”

Mary kocasına sarıldı. “Hadi şapşallık yapalım,” dedi. “Ne olur bu kutsal günde küfürlü konuşma. Seni gerçekten seviyorum.”

“Pekâlâ,” dedi Ethan bir an sonra. “Bütün kadınlar böyle diyor. Bu sana evli bir adamın yanında anadan üryan yatma izni veriyor sanma.”

“Sana çocuklarla ilgili bir şey diyecektim.”

“Hapse mi düştüler?”

“İşte yine şapşallaştın. Belki de kendileri söylese daha iyi olur.”

“Peki neden sen...”

“Margie Young-Hunt bugün kismetimi okuyacak.”

2 Daha sonra Amerika Birleşik Devletleri’ni oluşturan on üç İngiliz kolonisi-
nin kurduğu meclis – ç.n.

“Ne yani, kitap okur gibi falan mı? Kimdir bu Margie Young-Hunt, nedir ki kasabadaki bütün delikanlılarımız...”

“Eğer kıskanç bir kadın olsaydım... Yani, derler ki, bir adam güzel bir kızı fark etmemiş gibi davranırsa...”

“Margie? Kız mı? İki koca eskitti.”

“İkincisi öldü.”

“Kahvaltımı istiyorum. Böyle şeylere inanıyor musun?”

“Eh, Margie fal kartlarında ağabeyimi görmüştü. Sevdiğin bir yakının, demişti.”

“Benim sevdiğim bir yakının ise hemen yayınmazsa kıcına tekme yiyecek...”

“Tamam, gidiyorum... Yumurta?”

“Olabilir. Bugüne neden Kutsal Cuma deniyor? Neresi kut-salmış?”

“Ah! Sen yok musun!” dedi Mary. “Her şeyi şakaya vuruyorsun.”

Ethan Allen Hawley pencere kenarındaki mutfak masasına geçtiğinde kahve çoktan hazırды, kâsedeki yumurtaların yanında da bir dilim kızarmış ekmek duruyordu.

“Kendimi iyi hissediyorum,” dedi. “Bugüne neden Kutsal Cuma deniyor?”

“Bahar,” dedi Mary ocağın başından.

“Bahar Cuması mı?”

“Bahar yorgunluğu. Çocukların sesi mi bu, kalkmışlar mı?”

“Mümkün değil. Tembel piç kuruları. Hadi onları uyandırıp bir güzel pataklayalım.”

“Şapşallaşınca çok kötü konuşuyorsun. On ikiyle üç arası eve gelecek misin?”

“Hayır.”

“Neden?”

“Kadınlar. Gizlice dükkâna atacağım. Belki şu Margie’yi atarım.”

“Bana bak Ethan, böyle laflar etme. Margie yakın arkadaşım. İnsana sırtındaki gömleği bile çıkarıp verir.”

“Demek öyle? Sırtındaki gömleği nereden almış peki?”

“Yine hacılar gibi konuşmaya başladın.”

“Aramızda bir akrabalık olduğuna her iddiasına girerim. Onda da korsan kanı var.”

“Ah! Yine şapşallık yapıyorsun. İşte liste.” Kâğıdı gömleğinin cebine tikiştirdi. “Fazla görünüyor. Ama unutma, bu hafta sonu Paskalya – ayrıca unutma, yirmi tane yumurta. Geç kalacaksın.”

“Biliyorum. Marullo için beş para etmez bir satışı kaçırabilirim. Neden yirmi tane?”

“Boyamak için. Allen’la Mary Ellen özellikle istediler. Gitsen iyi olacak.”

“Pekâlâ böceğim ama yukarı çıkıp Allen’la Mary Ellen’i iki dakikada lime etsem olmaz mı?”

“Onları fazla şımartıyorsun Eth. Fazla şımarttığını sen de biliyorsun.”

“Elveda, ey, devlet gemisi,”³ dedi Ethan ve tel kapıyı çarparak yeşil ile altın sarısı karışımı sabaha kendini bıraktı.

Arkasını dönüp eski, güzel evine baktı, babasının ve büyük dedesinin evine;yalıbaskı tipi beyaz ahşap kaplamalar, giriş kapısının üstünde yarımay şeklinde bir pencere, Adam⁴ süslemeleri ve çatıda bir teras. Ev, yeşilliklerle dolu bir bahçenin göbeğinde, insanın beli kadar kalın, tomurcuklarla dolu yüz yıllık leylakların arasındaydı. Elm Sokağı’nın yeni yeni yapraklar çıktıkça kuruyanları sararıp dökülen karaağaçları, leylakların ucuyla buluşuyordu. Banka binasından henüz çekilmiş olan güneş, gümüş rengi petrol deposunun üstünde ısıldıyor, eski limandan yosun ve tuz kokularının yükselmesine neden oluyordu.

Sabahın erken saatlerinde Elm Sokağı’nda sadece tek bir canlı vardı, Bay Baker’ın kırmızı seteri; bankacının köpeği, büyük bir asaletle hareket eden, ara sıra durup karaağaçların gövdelerine uğrayanları koklayan Kırmızı Baker.

3 “Ey, Devlet Gemisi”: Henry Wadsworth Longfellow’un (1807-1882) bir şiiri; “devlet gemisi” ayrıca Platon’un *Devlet* kitabında geçen ünlü bir metaforudur – ç.n.

4 Robert Adam (1728-1792): İskoç iç mimar ve mobilya tasarımcısı – ç.n.